

Streszczenie:

Tempo zmian w środowisku bezpieczeństwa postępuje w tempie wykładniczym na nowo definiując globalny kontekst bezpieczeństwa, powodując, że złożoność, nieporządek i niepewność stają się nową normą. Takie postrzeganie sytuacji bezpieczeństwa powoduje potrzebę budowania odporności państwa jako elementu holistycznie tworzonego systemu bezpieczeństwa. Uzupełnieniem działań podjętych na rzecz budowy odporności może być rozwinięcie narodowego systemu antydostępowego.

Osobiste zainteresowania problematyką bezpieczeństwa, budowy odporności oraz rozwijania systemów antydostępowych były dla autora jedną z najważniejszych motywacji do podjęcia tematu pracy. Jako główny cel przyjęto zbadanie w jaki sposób budowa własnego narodowego systemu antydostępowego wpłynie na poziom odporności Polski, a tym samym na zwiększenie bezpieczeństwa narodowego.

Praca składa się z pięciu rozdziałów, wstępu oraz zakończenia. Rozdział pierwszy poświęcono metodologii badań. W rozdziale drugim scharakteryzowano współczesne środowisko bezpieczeństwa i operacyjne w zakresie wpływu na bezpieczeństwo narodowe Polski. W rozdziale określono istotę odporności państwa oraz przedstawiono stopień odporności Polski na zidentyfikowane zagrożenia w kontekście siedmiu obszarów zdefiniowanych w czasie szczytu NATO w Warszawie w 2016 r. W rozdziale czwartym scharakteryzowano systemy antydostępowe wybranych krajów, uznając je za elementy mogące przyczynić się do zachowania oraz wzmocnienia właściwego poziomu odporności. W rozdziale piątym określono założenia oraz przedstawiono propozycję budowy narodowego systemu antydostępowego jako elementu wzmocnienia odporności Polski. W zakończeniu odniesiono się do stopnia rozwiązania przyjętych problemów badawczych oraz weryfikacji hipotez oraz przedstawiono propozycję założeń narodowego systemu antydostępowego.

W procesie badawczym wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego techniką wywiadu eksperckiego oraz analizy typu SWOT. Badania wskazały, że odporność Polski kształtuje się na średnim poziomie, przy czym do najmniej odpornych obszarów należą: poziom zabezpieczenia dostaw energii, zarządzanie przemieszczaniem się ludności oraz wydolność służby zdrowia. Jednym z elementów wzmocnienia odporności jest budowa narodowego systemu antydostępowego z opcją włączenia go w nadsystem regionalny lub Sojuszu. Niezbędne jest jednak wykorzystanie nowoczesnych technologii, zmiana mentalności, analiza przepisów prawnych oraz efektywny proces szkolenia.

Dysertacja jest analitycznym opracowaniem o charakterze zarówno teoretycznym (poznawczym), jak i praktycznym. Jej wartość użytkowa wynika z całościowego ujęcia problematyki związanej z budową, utrzymaniem czy też odbudową odporności państwa, jak również propozycją rozwiązań w zakresie tworzenia narodowego systemu antydostępowego, co jest szczególnie istotne w aspekcie bezpieczeństwa naszego państwa.

Słowa kluczowe:

Odporność, system antydostępowy, operacje wielodomenowe, środowisko bezpieczeństwa, środowisko operacyjne

